

зменшити затрати часу на їх проведення.

Вивчення проблемних питань методики аудиту дозволило встановити, що одним із пріоритетних шляхів її удосконалення є процес автоматизації робіт суб'єктів аудиторської діяльності, який необхідно розглядати у двох аспектах: аудиту підлягає діяльність підприємств, облік на яких ведеться в комп'ютерній формі; аудитори для проведення перевірок застосовують спеціальні комп'ютерні програми. Кожен із виділених аспектів має суттєвий вплив на практичну організацію та методику аудиту фінансових результатів діяльності [3].

Використання аудиторями можливостей комп'ютерних форм ведення бухгалтерського обліку сприяє раціональній організації аудиторських перевірок і підвищує ефективність їх результатів. Відповідні результати можуть бути досягнуті лише шляхом розробки відповідної методики аудиту, яка б враховувала особливості комп'ютерних форм ведення обліку.

Отже, аудит фінансових результатів є одним із найскладніших у практиці аудиторських перевірок, так як цей вид аудиторських перевірок узагальнює всі сторони фінансово-господарської діяльності підприємства.

Список літератури: 1. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.93р. 2. Білуха М.Т., Микитенко Т.В. Фінансовий контроль: теорія, ревізія, аудит: Підручник. — К.: Українська академія оригінальних ідей. - 2005. - 888 с. 3. Ковбич Т.М. Аудит звітності про фінансові результати: організація та методика: Автореферат [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.irbis-nbuv.gov.ua/cgiirbis_64. 4. Сагайдак Р.А. Аудит фінансових результатів діяльності підприємств: суть та основні аспекти організації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ir.kneu.edu.ua:8080/bitstream/2010/1203/1/Sagaidak.pdf>.

ЧУРКІНА І.О.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИКОРИСТАННЯ ПРОГНОСТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ В ЕКОНОМІЧНОМУ АНАЛІЗІ

Дослідження розвитку підприємства як економічної системи, та її складових тісно пов'язане з прогнозуванням.

Результати прогнозування це погляд у майбутнє, оцінка наслідків, та можливих шляхів розвитку, які необхідні для планування.

Показниками що визначають успішність виробничого

підприємства є фондовіддача та фондорентабельність.

Ефективний прогностичний інструмент може бути побудований при глибокому вивченні механізму функціонування економічної системи.

Прогнозні моделі діляться на: регресійні – коли будуються залежності одних чинників від інших; авторегресійні – коли будується залежність змінної від її ж попередніх значень, та багатофакторні і однофакторні.

Вже достатньо довгий час для прогнозування використовуються регресійні алгоритми. Коротко суть алгоритмів такого класу можна описати так. Існує прогнозована змінна Y (залежна змінна) і відібраний заздалегідь комплект змінних, від яких вона залежить, $X_1, X_2 \dots, X_n$ (незалежні змінні).

Природа незалежних змінних може бути різною. Наприклад, якщо припустити, що Y - рівень попиту на деякий продукт в наступному місяці, то незалежними змінними можуть бути рівень попиту на цей же продукт в минулий і позаминулий місяці, витрати на рекламу, рівень платоспроможності населення, економічна обстановка, діяльність конкурентів і багато що інше. Головне - уміти формалізувати всі зовнішні чинники, від яких може залежати рівень попиту в числовій формі.

Застосування авторегресійних моделей засноване на попередньому економічному аналізі, коли відомо, що досліджуваний процес значною мірою залежить від його розвитку в минулі періоди.

У деяких випадках вказані моделі використовуються для знаходження простого перетворення, що приводить до послідовності незалежних випадкових величин. Кількість рівнів, включених в праву частину рівняння авторегресії, визначає порядок рівняння.

Економічні процеси мають певну специфіку. Вони відрізняються, по-перше, взаємозалежністю і, по-друге, певною інерційністю. Остання означає, що значення практично будь-якого економічного показника в момент часу залежить певним чином від стану цього показника в попередніх періодах (у даному випадку необхідно абстрагуватися від впливу інших факторів), тобто значення прогнозованого показника в минулих періодах повинні розглядатися як факторні ознаки.

На практиці також нерідко використовують модифікацію рівняння, вводячи в нього в якості фактора період часу, тобто

поєднуючи методи авторегресії і простого динамічного аналізу.

Коефіцієнти регресії цього рівняння можуть бути знайдені методом найменших квадратів. Відповідна система нормальних рівнянь буде мати вигляд:

$$\begin{cases} nA_0 + A_1 \sum Y_{t-1} + A_2 \sum t = \sum Y_t \\ A_0 \sum Y_{t-1} + A_1 \sum Y_{t-1}^2 + A_2 \sum t \times Y_{t-1} = \sum Y_t \times Y_{t-1} \\ A_0 \sum t + A_1 \sum t \times Y_{t-1} + A_2 \sum t^2 = \sum Y_t \times t \end{cases} \quad (1)$$

де n - довжина ряду динаміки показника, зменшена на одиницю.

Використовуючи математичний апарат авторегресійних залежностей можна проаналізувати фондорентабельність основних засобів як одного з показників ефективності їх використання на виробничому підприємстві. Показник фондорентабельності демонструє, скільки прибутку припадає на одиницю вартості основних засобів.

Для аналізу використовують загальну (балансову) прибуток від реалізації до оподаткування та середньорічну балансову вартість основних засобів.

Фондорентабельність розраховується з використанням бухгалтерського балансу підприємства. Зазвичай показник аналізується в динаміці.

Зростання фондорентабельності свідчить про підвищення ефективності використання фондів, зменшення - про зростання капітальних витрат підприємства.

Як правило, зниження фондорентабельності спостерігається при введенні в асортимент нових товарів або освоєння нової технології.

Пов'язано це з тим, що інвестиції у виробництво потребують часу для їх окупності, таким чином, фондорентабельність буде зростати по мірі віддачі від вкладень.

Близьким до поняття фондорентабельності є коефіцієнт фондовіддачі.

Фондовіддача показує скільки грошей у виручці від продажу товарів припадає на одиницю вкладень в основні засоби або який обсяг продукції одержує підприємство з кожної одиниці основних засобів.

Таким чином, різниця між цими двома показниками - в чисельнику, при розрахунку фондівдачі в якості нього виступає виручка, а не прибуток.

При розрахунку фондівдачі зі складу основних фондів виключається їх активна частина (машини та обладнання).

Метою застосування методу Крамера та методу найменших квадратів є перевірка гіпотез щодо роботи підприємства як економічної системи.

Побудова моделей необхідна для виявлення та згладжування недоліків у певному секторі на підприємстві.

Отже, прогностичні інструменти в економічному аналізі важливі для побудови спрощеної схеми процесів, що протікають в певному секторі на підприємстві ш виділення найбільш важливих факторів у стислій формі.

ПЛЯКА Г.О., студентка 6 курсу

РЕТА М.В., канд. екон. наук, доцент НТУ «ХП»

ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ПРИБУТКОВІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Основним фінансовим показником господарської діяльності будь-якого підприємства є прибуток, отриманий в результаті його діяльності. Прибуток – це абсолютний показник, що відображає позитивний фінансовий результат діяльності підприємства у вигляді перевищення суми доходів над сумою витрат, понесених для отримання цих доходів. [1, с. 117].

Сільськогосподарське підприємство – це одна із форм ведення господарської діяльності з підвищеним ступенем ризику, який пов'язаний, перш за все, з природно-кліматичними умовами, які впливають на врожайність, та як наслідок, на прибутковість. Тому, однією з актуальних проблем сьогодення в умовах інноваційного розвитку економіки і трансформації економічної системи є дослідження факторів, які прямопропорційно впливають на кінцевий фінансовий результат сільськогосподарських підприємств.

Економічна ефективність сільськогосподарського виробництва означає одержання певної кількості продукції з одного гектара земельної площі, від однієї голови худоби при найменших затратах